



Dato, 06.10.17

RETTE TIL FREDLIG PROTEST MOT URETTFERDIGHET & KJÆRLIGHET TIL IMAM-E-HUSSAIN ﷺ

Imam Ali ﷺ og imam Hussain ﷺ som hadde siden Profeten ﷺ tid, styrt samfunn slik Profeten ﷺ hadde lært dem, et samfunn der alle hadde like rettigheter, barn og eldre ble vist omsorg, sameksistens, fellesskap, religionsfrihet og fritt liv. Men den urettferdige yazid og støttespillerne hans truet dette rettferdige systemet. Yazid og hans folk oppdiktet falske beskyldninger mot imam Ali, med formål til å skade hans autoritet, og dermed ta til seg makten. Følgelig skapte yazid uroligheter i samfunnet, for Yazid og hans følgere var ute etter luksuslivet, så de gjorde alt de kunne for å ta makten fra imam Ali ﷺ og imam Hussain ﷺ. Yazid ønsket med andre ord å bryte seg vekk fra islam, så han gikk imot familien til Profeten ﷺ. Hvilken forferdelig ende har den som går imot familien til Profeten ﷺ. Samfunnet var preget av fred og harmoni før yazids tid.

Yazid ønsket å etablere et nytt styresett bestående av korrupsjon, urett, ugagn, brudd på menneskenes rettigheter, ingen respekt for barn eller eldre; med andre ord, yazid ønsket et samfunn stikk motsatt av det den mest barmhjertige Profeten ﷺ grunnla gjennom Medina-konstitusjonen eller grunnloven. En konstitusjon basert på sameksistens, religionsfrihet, gjensidig respekt, frihet til å leve fritt, like rettigheter for muslimer som for ikke-muslimer. Men Yazid var ute etter makt og penger i overflod, han og hans støttespillere ønsket å leve et så ytterst mulig luksuriøst liv som overhodet mulig. Så yazid brydde seg ikke om menneskenes rettigheter.

Enkelte mennesker lot seg bestikke når yazid og hans støttespillere truet enkelte med å drepe dem. De hadde dermed solgt sin *imaan* (tro). Mens andre var stille og tiet om uretten begått av yazid på borgerne, og følgelig utgjorde disse til en del av støtten til yazids system. Andre uttrykte derimot sin misnøye ved å fredelig protestere (disse hadde den beste, sterkeste, høyeste *imaan* [tro]). Og noen tok også avstand fra yazids urett ved bruk av ord (disse hadde middels styrke av *imaan* [tro]). Og andre var slike at de følte misnøye i hjertet sitt (disse hadde den svakeste *imaan* [tro]) mot uretten til yazid begått over borgerne i samfunnet. Graden til *imaan* (tro) er generelt illustrert som følger:

فالأول: عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «من رأى منكم منكراً فليغيره بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، فإن لم يستطع فبقلبه وذلك أضعف الإيمان» ((رواه مسلم)).

«Den av dere* som ser urettferdighet, ondt, må hindre den ved handling, hvis han ikke kan, da må han hindre den ved bruk av ord, hvis han ikke kan det heller, da må han iallfall synes den urettferdigheten, ondskapen, som ille og mislike den i sitt hjertet, og det vil være den minste form av *imaan* (tro).»¹

*den av dere-uttrykket, gjelder avhengig av om det er på et individ- eller kollektivnivå, alt etter hva slags autoritet man har; familieansvar eller regjeringsansvar eller autoriserte *ulaamas* ansvar overfor muslimer.

Yazid prøvde å ødelegge imam Alis ﷺ demokratiske system, som Profeten ﷺ hadde etablert. Så da barnebarnet til Profeten Muhammed ﷺ, imam Hussain ﷺ så hvilken vei samfunnet gikk mot; dvs. et samfunn preget av undertrykkelse og kaos, styrt av korrupsjon, borgerne ble undertrykket, så bestemte imam Hussain ﷺ seg for å benytte seg av Medina-konstitusjons lovparagrafen (som foresten er – for juridisk interesserte folk – den samme som den norske Kongeriket Grunnlovs Paragrafen § 101; [Alle kan møtes i fredelige forsamlinger og demonstrasjoner ...]) – om retten til å fredelig demonstrere mot den korrupte og tyranni-regjeringen til yazid. Imam Hussains formål var det å ivareta det demokratiske samfunnet og dens verdier, som en gang var etablert av den mest barmhjertige Profeten ﷺ, og som imam Ali ﷺ også arvet etter Profeten ﷺ; et samfunn likt for alle, fred og harmoni, samhold, samferd, og like rettigheter for alle, hensyn til eldre og barn, et samfunn der rett blir skilt fra urett.

Mennesker som støtter Yazid-ideologien sier at det ikke er lov til å vise tegn på sorg, eller uttrykke sorg og heller ikke arrangere begivenhet i anledning til det at imam-e-Hussain ﷺ ofret sitt liv for demokratiet. De sier det er forbudt å felle tårer eller uttrykke sorg. Da spør vi slike mennesker hvorfor Profeten ﷺ uttrykte sorg, felte tårer, da han fikk høre nyheten fra engelen om at noen urettferdige og brutale mennesker fra hans *umma*, snart kom til å drepe Hussain ﷺ. Så dette er sunna til Profeten ﷺ. Og som bevis, nevner vi en hadith her som følger:

حدثنا مؤمل حدثنا عمارة بن زاذان حدثنا ثابت عن أنس بن مالك أن ملك القطر استأذن ربه أن يأتي النبي فأذن له، فقال لأُم سلمة املكي علينا الباب لا يدخل علينا أحد، قال وجاء الحسين ليدخل فمنعته، فوثب فدخل فجعل يقعد على ظهر النبي صلى الله عليه وسلم وعلى منكبيه وعلى عاتقه، قال: فقال الملك للنبي أتحبه؟ قال نعم. قال: أما إن أمتك ستقتله، وإن شئت أريتك المكان الذي يقتل فيه. فضرب بيده فجاء بطينة حمراء، فأخذتها أم سلمة فصرتها في حمارها. قال قال ثابت: بلغنا أنها كربلاء. قال لأُم سلمة: «فسمعت نَشِيجَ (والنَشِيجُ صوت معه توجع ويكاء) رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يبكي»

Anas bin Malik ﷺ, berettet at engelen som har ansvar for regnet, spurte Allah ﷻ om tillatelse til å besøke Profeten ﷺ, så Allah ﷻ ga den det. Profeten ﷺ sa til Umm-e-Salamah ﷺ at hun skulle se ved døren slik at ingen kunne komme inn. Hussain ﷺ (som var et ungt barn på den tiden) ankom, og ønsket å gå inn, men jeg stoppet ham. Men han hoppet (av lidenskap for å se Profeten ﷺ), og gikk dermed inn, og klatret på ryggen til Profeten ﷺ. Da spurte (regn-engelen som var på besøk) hos Profeten ﷺ: «Elsker du ham?». Han ﷺ svarte: «ja». Engelen sa: «(Noen urettferdige fra) din *umma* vil faktisk drepe ham (snart), og hvis du ønsker det, så kan jeg (også) vise deg det stedet hvor han kommer til å bli drept.» Så, den (engelen) hentet jord fra det stedet og den var rød. Deretter tok Umm-e-Salamah ﷺ den og bundet det i sitt slør. Thaabit ﷺ, som fortalte fra Anas ﷺ, sa: «Vi fikk vite at det (stedet) er Karbala». Og Umm-e-Salama ﷺ sa: «Jeg kunne høre at Profeten ﷺ gråt (og var trist over nyheten fra engelen).»²

Angående det å ha kjærlighet til imam Hussain ﷺ, beretter hhv. Abu Huraira og Abu Ya'la ﷺ, det at Profeten ﷺ sa:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «مَنْ أَحَبَّ الْحُسَيْنَ وَالْحُسَيْنَ فَقَدْ أَحَبَّنِي وَمَنْ أَبْغَضَهُمَا فَقَدْ أَبْغَضَنِي»

Den som elsker (imam) Hassan og (imam) Hussain, elsker meg. Og den som hater dem, hater meg.³

عَنْ يَعْلَى بْنِ مُرَّةٍ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «حُسَيْنٌ مِنِّي وَأَنَا مِنْ حُسَيْنٍ أَحَبَّ اللَّهُ مَنْ أَحَبَّ حُسَيْنًا»

Hussain er fra meg, og jeg er fra Hussain. Allah elsker den som har kjærlighet til (imam) Hussain.⁴

¹ Sunan Ibn Majah 4013, [Bok om prøvelser, كتاب الفتن], bind 5, bok nr. 36, hadith #4013.

² Musnad Ahmad bin Hanbal, bind 3, s. 242

³ Sunan Ibn Majah i bind 2, [Bok om introduksjon, كتاب المقدمة], hadith #143.

⁴ Jami' at-Tirmidhi i bind 1, [Bok om Profeten Muhammeds ﷺ dyder, كتاب المناقب], hadith #148.